

تعیین میزان شیع و الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس جدا شده از مواد غذایی در شهر تهران

دکتر محمد‌مهدی سلطان‌دلل^۱، سولماز آقامیری^۲، دکتر محمد رضا اشراقیان^۳، دکتر علی‌اکبر صبوریراقی^۴

دکتر طاهره فرامرزی^۵، مهندس حیدر مهدوی^۶، فاطمه صابرپور^۷، پرستو سادات فاضلی‌فرد^۸، ترانه پیمانه عابدی‌محتسب^۹

نویسنده‌ی مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده‌ی بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، گروه پاتوبیولوژی، بخش میکروب‌شناسی

soltanda@sina.tums.ac.ir

دریافت: ۸۷/۶/۱۱ پذیرش: ۸۷/۸/۱۳

چکیده

زمینه و هدف: استافیلوكوکوس اورئوس یکی از مهم‌ترین عوامل ایجادکننده‌ی بیماری‌های منتقله از راه غذا می‌باشد. آلدگی مواد غذایی به صورت مستقیم از طریق حیوانات آلوده به این باکتری و یا در نتیجه‌ی عدم رعایت بهداشت در مراحل تولید و توزیع، از جانب افراد شاغل در این زمینه که ممکن است ناقل این باکتری باشند، اتفاق می‌افتد. از طرف دیگر، تعداد سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس که به مواد خدمه‌کننده مقاوم هستند، رو به افزایش است. هم‌چنین انتقال سویه‌های مقاوم از طریق مواد غذایی می‌تواند باعث جایگزینی میکروفلسفور حساس فردی و ایجاد بیماری‌های خطربناک شود. مطالعه‌ی حاضر با هدف تعیین میزان آلدگی مواد غذایی به استافیلوكوکوس اورئوس و بررسی الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی در این ایزوله‌ها صورت گرفت.

روش بررسی: ۱۰۴۷ نمونه‌ی غذایی مختلف در فاصله‌ی زمانی مرداد ماه سال ۱۳۸۵ تا آذر ماه سال ۱۳۸۶ از نظر آلدگی به استافیلوكوکوس اورئوس مطابق دستورالعمل استاندارد ایران به شماره‌ی ۱۱۹۴ مورد بررسی قرار گرفتند. سپس ایزوله‌های استافیلوكوکوس اورئوس از نظر مقاومت آنتی‌بیوتیکی با روش آگار دیسک‌دیفیوژن نسبت به ۱۱ آنتی‌بیوتیک مورد مطالعه قرار گرفتند.

یافته‌ها: از ۱۰۴۷ نمونه‌ی مورد بررسی، ۱۰۰ نمونه (۹/۵ درصد) از نظر آلدگی به استافیلوكوکوس اورئوس مثبت بودند. همچنین ۳۱ درصد از ایزوله‌ها حداقل به یکی از آنتی‌بیوتیک‌های مورد بررسی مقاومت نشان دادند و ۱۵ آنتی‌بیوتیک نیز مشخص شد.

نتیجه‌گیری: طبق نتایج این مطالعه، با توجه به وجود استافیلوكوکوس اورئوس در مواد غذایی و الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی این ایزوله‌ها، لزوم کنترل صحیح مسایل بهداشتی در مراحل تولید و توزیع مواد غذایی به منظور جلوگیری از انتقال آلدگی و انتقال سویه‌های مقاوم میکروبی مشخص می‌شود.

واژگان کلیدی: استافیلوكوکوس اورئوس، مواد غذایی، مقاومت آنتی‌بیوتیکی

۱- دکترای میکروب‌شناسی، مدیر آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد میکروب‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- دکترای آمار، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴- دکترای بیوشیمی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

۵- دکترای داروسازی، مدیر آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

۶- مهندسی شیمی صنایع غذایی، مدیر آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۷- کارشناس میکروب‌یولوژی، کارشناس آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۸- کارشناس میکروب‌شناسی، کارشناس بخش میکروب‌شناسی، دانشکده‌ی بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه

است. بسیاری عقیده دارند که تجویز آنتی بیوتیک برای حیوانات تولیدکننده مواد و فرآورده‌های غذایی به مقاصد درمانی یا پیشگیرانه، ممکن است عامل اولیه در مقاوم شدن باکتری‌های پاتوژن باشد. طبق گزارشات، استافیلوکوکوس اورئوس الگوهای متفاوت از حساسیت و مقاومت آنتی بیوتیکی چندگانه یا آنتی بیوتیپ را نشان می‌دهد (۱۰، ۱۱). در مورد میزان آلودگی مواد غذایی به استافیلوکوکوس اورئوس در شهر تهران اطلاعات پراکنده‌ای وجود دارد. نتایج یک مطالعه در سال ۱۳۵۵، میزان آلودگی بستنی‌های غیرپاستوریزه با استافیلوکوکوس کوآگولاز مثبت را ۳۲/۶۵ درصد نشان داد (۱۲). در بررسی دیگری در سال ۱۳۷۶، میزان آلودگی شیرموز، آب هویج و معجون در شهر تهران ۱۱/۹۷ درصد گزارش شد (۱۳). در مطالعه‌ی سال ۱۳۸۳، میزان آلودگی کباب خام با استافیلوکوکوس اورئوس ۲/۴ درصد اعلام شد (۱۴). همچنین میزان آلودگی مواد لبنی و شیرینی‌های خامه‌ای در غرب تهران در سال ۱۳۸۵ ۱۶ درصد گزارش شد (۱۵). با توجه به اهمیت مسئله‌ی آلودگی مواد غذایی با استافیلوکوکوس اورئوس، تعیین میزان فراوانی و الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی این باکتری در مواد غذایی مختلف می‌تواند راهگشای برنامه‌ریزی و مداخله‌های مناسب در سطح تولید و عرضه‌ی مواد غذایی برای کاهش میزان آلودگی باشد، که همراه با مداخله‌های دیگر منجر به بهبود بهداشت و ایمنی غذایی و سرانجام ارتقای سلامت مصرف‌کنندگان می‌شود. مطالعه‌ی حاضر با هدف بررسی شیوع استافیلوکوکوس اورئوس در مواد غذایی مختلف در شهر تهران و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در این سویه‌ها صورت گرفت.

روش بررسی

نمونه‌گیری، شناسایی و تأیید سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس: این مطالعه‌ی توصیفی بر ۱۰۴۷ نمونه‌ی مواد غذایی

استافیلوکوکوس اورئوس یکی از مهم‌ترین میکروب‌های متنقله از راه غذا می‌باشد. این باکتری در همه جا یافت شده و جایگاه اصلی آن، پوست، غشاهای مخاطی بینی و اوروفارنکس انسان و حیوانات خونگرم است. به این ترتیب افراد سالم می‌توانند حامل این باکتری باشند. همچنین این باکتری عامل ایجاد طیف وسیعی از عفونت‌ها، از زخم‌های ساده و آبسه‌های پوستی تا عفونت‌های شدیدی نظیر پنومونی و سپتیسمی است. از طرفی این باکتری مهم‌ترین عامل ماستیت گلایی در سراسر جهان محسوب می‌شود (۴-۱). وجود این باکتری در پوست و مخاطات تنفسی انسان و حیوانات خونگرم، امکان انتقال این ارگانیسم از انسان یا حیوان به مواد غذایی را فراهم می‌آورد (۵-۶). وجود استافیلوکوکوس اورئوس در مواد غذایی و تولید انتروتونکسین آن، می‌تواند منجر به بروز مسمومیت غذایی در فرد مصرف‌کننده شود. طبق گزارشات، مسمومیت غذایی استافیلوکوکوسی که در اثر بلع انتروتونکسین‌های تولید شده توسط این باکتری در مواد غذایی ایجاد می‌شود، دو میان مسمومیت غذایی شایع در اکثر کشورها بوده که به صورت همه‌گیری یا فردی بروز پیدا می‌کند (۶-۷). علایم این مسمومیت ۱ تا ۶ ساعت پس از مصرف غذای آلوده به انتروتونکسین آشکار می‌شود و شامل تهوع، استفراغ، اسهال و دردهای شکمی است. هرچند این مسمومیت غالباً خودمحدودشونده است و ظرف ۲۴ تا ۴۸ ساعت بهبود می‌یابد، ولی از نظر اقتصادی بسیار هزینه‌بر می‌باشد (۱-۲). مقاومت آنتی بیوتیکی استافیلوکوکوس یک مسئله‌ی مهم بهداشتی در اکثر کشورها محسوب می‌شود، به ویژه این که شاهد افزایش روزافزون مقاومت این باکتری نسبت به گروه بتالاکتام و ونکومایسین می‌باشیم. به این ترتیب گردش سویه‌های مقاوم باکتری در محیط و به دنبال آن احتمال آلودگی آب و مواد غذایی از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار

مقاومت به ۱۱ آنتی‌بیوتیک با روش آگار دیسک دیفیوژن روی محیط مولر-هینتون آگار (Merck, Germany)، طبق دستورالعمل ۲۰۰۶، انسستیتوی استانداردهای بالینی و آزمایشگاهی (Clinical and Laboratory Standards Institute [CLSI]) مورد بررسی قرار گرفتند (۱۷). دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی مورد استفاده (Mast, England) عبارت بودند از: سپروفلوکسازین (۵ میکروگرم)، سفتیراکسون (۳۰ میکروگرم)، اریتروماکسین (۱۵ میکروگرم)، کلیندامایسین (۲ میکروگرم)، ریفارمیسین (۵ میکروگرم)، متی‌سیلین (۵ میکروگرم)، اوکساسیلین (۱ میکروگرم)، توبرامایسین (۱۰ میکروگرم)، تتراسایکلین (۳۰ میکروگرم)، تری‌مت‌پریم سولفاماتوکسازول (۲۳/۷۵ میکروگرم ۱/۲۵+ میکروگرم).

یافته‌ها

از ۱۰۴۷ نمونه‌ی غذایی بررسی شده ۱۰۰ نمونه (۹/۵ درصد) از نظر آلودگی به استافیلوکوکوس اورئوس مثبت بودند. با توجه به تحلیل آماری و با اطمینان ۹۵ درصد، میزان آلودگی در مواد غذایی در شهر تهران، بین ۷/۷ و ۱۱/۳ درصد به دست آمد. بیشترین میزان آلودگی مواد غذایی به استافیلوکوکوس اورئوس در نمونه‌های شیرینی تر، بستنی و فالوده (۱۷ درصد) مشاهده شده است (جدول ۱).

مختلف در فاصله‌ی زمانی مرداد ماه سال ۱۳۸۵ تا آذر ماه سال ۱۳۸۶ انجام شد. نمونه‌ها به صورت اتفاقی از مناطق مختلف تهران جمع‌آوری و به آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی تهران ارسال شدند و مطابق دستورالعمل استاندارد ایران به شماره‌ی ۱۱۹۴ از نظر وجود استافیلوکوکوس اورئوس مورد بررسی قرار گرفتند (۱۶). به این ترتیب که ۵ گرم یا ۵ میلی‌لیتر از نمونه در ۴۵ میلی‌لیتر سرم رینگر استریل غوطه‌ور شد و به مدت ۱۵ دقیقه در یک مکان به صورت ثابت قرار داده شد. سپس یک میلی‌لیتر از نمونه‌ی مخلوط شده به ۹ میلی‌لیتر محیط انتخابی استافیلوکوکوس (Staphylococcus Selective Media/ Merck, Germany) اضافه شد و به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد انکوبه شد. سپس از محیط انتخابی استافیلوکوکوس روی محیط برداشکار آگار (Merck, Germany)، مجدداً کشت داده و دوباره ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد انکوبه شد. کلتهای سیاهرنگ هاله‌دار مشکوک روی محیط برداشکار آگار، با آزمون‌های کاتالاز، کواگولاز مانیتول، DNAase و (VP) به عنوان استافیلوکوکوس اورئوس شناسایی و تأیید شدند. توزیع نمونه‌های غذایی بررسی شده در جدول ۱ آورده شده است.

بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی: ایزوله‌های تأیید شده، از نظر

جدول ۱: حضور استافیلوکوکوس اورئوس در نمونه‌های مورد بررسی در شهر تهران

نمونه‌های مورد بررسی	انواع سالاد	آب‌میوه و معجون	فرآورده‌های پرتوثیئنی خام و پخته	شیرینی تر	بستنی و فالوده	تعداد نمونه‌ها	تعداد نمونه‌های آلوده به استافیلوکوکوس اورئوس	تعداد نمونه‌های آلوده به
						۲۴۱	(۱۷)*	۴۱
						۲۱۴	(۱۷/۳)	۳۷
						۴۸۱	(۳/۷)	۱۸
						۳۲	(۹/۴)	۳
						۷۹	(۱/۳)	۱
کل						۱۰۴۷	(۹/۵)	۱۰۰

* اعداد داخل پرانتز بیان‌گر درصد می‌باشد.

مختلف شناسایی و به صورت (Ab₁-Ab₁₅) نامگذاری شد. از این میان Ab₁ و Ab₂ شایع ترین آنتی بیوتیپ‌ها بودند و به ترتیب در ۶۵ درصد و ۱۹ درصد از ایزووله‌ها دیده شدند. Ab₁ به تمام آنتی بیوتیک‌ها حساس بود و Ab₂ نسبت به تمام آنتی بیوتیک‌ها به جز تراسایکلین حساس بود. شیوع Ab₁ در نمونه‌های بستنی و فالوده، شیرینی تر و فراورده‌های پروتئینی خام و پخته به ترتیب ۷۳ درصد، ۷۳ درصد و ۳۹ درصد و شیوع Ab₂ در نمونه‌های ذکر شده به ترتیب ۱۲ درصد، ۱۹ درصد و ۲۸ درصد بود. در نمونه‌های آب میوه و معجون Ab₁ در ۶۷ درصد و Ab₂ در ۳۳ درصد از نمونه‌ها دیده شد. همچنین در نمونه سالاد Ab₆ مشاهده شد که تنها به تری متواپریم - سولفامتوکسازول مقاوم بود.

همچنین نتایج آنتی بیوگرام روی ۱۰۰ سویه‌ی جدا شده نشان داد که ۳۱ درصد ایزووله‌ها حداقل به یکی از آنتی بیوتیک‌های مورد بررسی مقاومت نشان دادند و بیشترین میزان مقاومت نسبت به تراسایکلین ۲۶ درصد بود. از طرفی ۷ درصد ایزووله‌ها نسبت به دو آنتی بیوتیک یا بیشتر مقاومت نشان دادند (مقاومت چندگانه). ۶ درصد ایزووله‌ها حداقل به یکی از آنتی بیوتیک‌های مورد بررسی مقاومت بینابینی نشان دادند و هیچ ایزووله‌ای به ونکومایسین، ریفامپیسین و توبراما میسین مقاوم نبود. نتایج در جداول ۲ و ۳ نشان داده شده است. در این مطالعه همچنین با استفاده از ۱۱ آنتی بیوتیک و با توجه به الگوی حساسیت و مقاومت ایزووله‌های مورد بررسی در روش آنتی بیوگرام، ۱۵ آنتی بیوتیپ

جدول ۲: وضعیت مقاومت استافیلیکوکوس اورئوس ایزووله شده از مواد غذایی در شهر تهران نسبت به آنتی بیوتیک‌های مختلف

نوع آنتی بیوتیک	مقاآوم	مقاآومت بینابینی	حساس	وضعیت حساسیت
تراسایکلین	۲۶*	-	۷۴	
سیپروفلوکساسین	۳	۵	۹۲	
سقفتیریاکسون	۴	-	۹۶	
کلینداما میسین	۳	-	۹۷	
اگزاسیلین	۳	-	۹۷	
متی سیلین	۳	-	۹۷	
اریترو میسین	۲	۱	۹۷	
تری متواپریم - سولفامتوکسازول	۱	-	۹۹	
توبرا میسین	-	-	۱۰۰	
ونکومایسین	-	-	۱۰۰	
ریفامپیسین	-	-	۱۰۰	

* تعداد با درصد برابر است.

جدول ۳: توزیع نمونه‌های آلوده بر حسب مقاومت به انواع آنتی‌بیوتیک و نوع ماده‌ی غذایی

تعداد ایزوله‌های مقاوم به:									نوع ماده‌ی غذایی
بستنی	لیک								
-	-	۲	۲	۱	۲	-	۷	۴۱	بستنی و فالولده
-	-	۱	۱	-	۱	۱	۸	۳۷	شیرینی تر
-	۲	-	-	۲	۱	۲	۱۰	۱۸	فرآورده‌های پروتئینی خام و پخته
-	-	-	-	-	-	-	۱	۳	آبمیوه و معجون
۱	-	-	-	-	-	-	-	۱	انواع سالاد
۱	۱	۳	۳	۳	۴	۳	۲۶	۱۰۰	کل

مورد از ۱۶۵ نمونه کباب کوییده‌ی خام دیده شد (۱۴). در نهایت در مطالعه‌ای که در سال ۱۳۸۵ توسط میرزا بیگی و همکاران انجام شد، میزان آلودگی مواد لبنی و شیرینی خامهای در غرب تهران ۱۶ درصد گزارش شد (۱۵). در مطالعه‌ی انجام شده توسط نورمانو و همکارانش که طی سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ در ایتالیا انجام شد، ۱۶۳۴ فرآورده‌ی گوشتی و لبنی از نظر آلودگی به استافیلوكوکوس اورئوس مورد بررسی قرار گرفتند که در این مطالعه، درصد آلودگی ۱۲/۸ درصد و میزان آلودگی محصولات لبنی بیشتر از مواد گوشتی گزارش شد. همچنین نتایج این مطالعه بیانگر مقاومت بالا و ۶۸/۸ درصدی سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس ایزوله شده از محصولات ذکر شده بود و بیشترین مقاومت‌ها به ترتیب مربوط به آمپیسیلین، اریتروماسین، تری‌متوپریم - سولفامتوکسازول و تتراسایکلین بود (۱). علاوه بر این که نتایج مطالعه‌ی ما، مقاومت کمتری را در سویه‌های ایرانی نشان می‌دهد، الگوی مقاومت نیز در میان سویه‌های ایران و ایتالیا متفاوت است. این موضوع می‌تواند نشان‌دهنده‌ی تأثیر منطقه‌ی جغرافیایی بر میزان و الگوی مقاومت سویه‌های مختلف باشد. همچنین

بحث

در این مطالعه شیوع استافیلوكوکوس اورئوس در مواد غذایی بررسی شده در شهر تهران، ۹/۵ درصد گزارش شد. در مطالعه‌ای که توسط مؤمنی در سال ۱۳۵۵ انجام شد، از مجموع ۴۰۰ نمونه‌ی بستنی غیرپاستوریزه مورد مطالعه، ۳۲/۶۵ درصد آلودگی به استافیلوكوکوس اورئوس گزارش شد که بیش از میزان آلودگی گزارش شده در این بررسی می‌باشد (۱۲). در تحقیق شهسواری و همکاران در سال ۱۳۷۶، میزان آلودگی آبمیوه‌های سنتی شهر تهران به استافیلوكوکوس اورئوس، ۱۱/۹۷ درصد اعلام شد که بیشتر از میزان آلودگی آبمیوه و معجون گزارش شده در این تحقیق می‌باشد (۱۳). همچنین میزان آلودگی بستنی در این بررسی کمتر از میزان آلودگی بستنی‌های سنتی شهرستان یاسوج به نتیجه‌ی آن بیانگر آلودگی ۲۸/۶ درصد نمونه‌های ذکر شده بود (۱۸). نتایج بررسی سلطان‌دلل و همکاران در سال ۱۳۸۳ نشان داد که از مجموع ۳۹۰ نمونه‌ی کباب کوییده و همیرگر خام و پخته، آلودگی به استافیلوكوکوس اورئوس تنها در ۴

می شود (۲۴). این موضوع می تواند در ردبایی منشأ احتمالی آلودگی مفید باشد. از آنجا که بعضی از صفات مقاومت آنتی بیوتیکی توسط عناصر خارج کروموزومی قابل انتقال کسب می شوند و با توجه به احتمال انتشار سویه های مقاوم بالینی این باکتری در محیط و به دنبال آن احتمال آلودگی آب و مواد غذایی با این سویه ها، آلودگی مواد غذایی با سویه های مقاوم استافیلوکوکوس اورئوس در مراحل مختلف زنجیره تولید غذا و به دنبال آن انتقال ژن های مقاوم به سایر میکروارگانیسم ها و سویه های غیر مقاوم این باکتری از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می باشد (۲۵).

نتیجه گیری

براساس یافته های مطالعه ای حاضر و مطالعات انجام شده، با توجه به گستردگی حضور سویه های استافیلوکوکوس اورئوس در انسان و حیوانات دخیل در تولید و توزیع مواد غذایی و احتمال انتقال این باکتری به مواد غذایی در مراحل تولید، نگهداری و توزیع مواد غذایی، لزوم آموزش افراد شاغل در صنایع غذایی در جهت حفظ بهداشت و رعایت الگوهای صحیح بهداشتی به منظور جلوگیری از وقوع بیماری های مرتبط و انتقال سوش های مقاوم میکروبی مشخص می شود.

تقدیر و تشکر

این مقاله بخشی از نتایج پایان نامه ای کارشناسی ارشد خانم سولماز آقامامیری دانشجوی رشته میکروب شناسی دانشکده بیهداشت و طرح مصوب تحقیقاتی به شماره ۵۶۱۵ معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران می باشد. بدین وسیله از کارکنان محترم آزمایشگاه کنترل مواد غذایی و بهداشتی دانشگاه های علوم پزشکی تهران، شهید بهشتی و ایران و همچنین معاونت پژوهشی دانشکده بیهداشت و دانشگاه علوم پزشکی تهران جهت تأمین هزینه های مالی و

میزان شیوع استافیلوکوکوس اورئوس در این مطالعه کمتر از مقداری است که توسط جور جنسن و همکارانش در سال ۲۰۰۴ در تروز انجام شد و طبق آن میزان آلودگی شیر گاو، بز و محصولات لبنی خام به ترتیب $۹۲/۲$ ، ۷۵ و $۳۷/۸$ درصد گزارش شد (۲). با توجه به نتایج این مطالعه و مطالعه ای که توسط کیتایی و همکارانش در ژاپن روی ۴۴۴ نمونه ای گوشت خام در سطح عرضه، از نظر آلودگی به استافیلوکوکوس انجام شد و نتایج آن بیانگر آلودگی $۶۵/۸$ درصدی نمونه ها با این باکتری بود (۱۹)، می توان نتیجه گرفت که احتمال حضور استافیلوکوکوس اورئوس در محصولات پخته و فرآوری نشده ای لبنی و گوشتی بیشتر از محصولات پخته و فرآوری شده است. در مطالعه ای دیگری که توسط نورمانو و همکارانش در خصوص حضور سویه های استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین در غذاهای با منشأ حیوانی انجام شد، شیوع سویه های مقاوم به متی سیلین در نمونه های ذکر شده $۳/۷۵$ درصد گزارش شد (۱۰). این در حالی است که نتایج ما نیز بیانگر آلودگی ۳ درصدی نمونه ها با استافیلوکوکوس های مقاوم به متی سیلین بود. با توجه به اهمیت موضوع سویه های مقاوم به متی سیلین در سطح جهانی و گزارش هایی از وجود مسمومیت های غذایی با این منشأ سویه های مقاوم به متی سیلین توجه به این موضوع از اهمیت ویژه ای برخوردار است. نتایج مطالعات مختلف که بر روی وضعیت مقاومت در سویه های استافیلوکوکوس اورئوس ایزوله شده از نمونه های بالینی و بینی کارکنان بیمارستان در ایران انجام شده (۲۰-۲۲)، بیانگر مقاومت بسیار بالا و چندگانه در ایزوله های بالینی می باشد. این در حالی است که نتایج مطالعه ای ما بیانگر وضعیت بهتر ایزوله های غذایی از نظر مقاومت آنتی بیوتیکی در مقایسه با ایزوله های بالینی است. جالب توجه است که علی رغم حضور سویه های میکروبی با مقاومت های چندگانه در طب انسانی، در دامپزشکی تنها موارد اندکی از سویه های چند مقاوتی گزارش

عملیات اجرایی طرح تشکر می‌شود.

معاونت غذا و دارو دانشگاه علوم پزشکی تهران جهت

منابع

- 1- Normanno G, La Salandra G, Dambrosio A, et al. Occurrence, characterization and antimicrobial resistance of enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* isolated from meat and dairy products. *Int J Food Microbiol.* 2007; 115: 290-6.
- 2- Jorgensen HJ, Mork T, Hogasen HR, Rorvik LM. Enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* in bulk milk in Norway. *J Appl Microbiol.* 2005; 99(1): 158-66.
- 3- Fueyo JM, Mendoza MC, Martin MC. Enterotoxins and toxic shock syndrome toxin in *Staphylococcus aureus* recovered from human nasal carriers and manually handled foods: epidemiological and genetic findings. *Microbes Infect.* 2005; 7: 187-94.
- 4- Guler L, Ok U, Gunduz K, Gulcu Y, Hadimli HH. Antimicrobial susceptibility and coagulase gene typing of *Staphylococcus aureus* isolated from bovine clinical mastitis cases in Turkey. *J Dairy Sci.* 2005; 88(9): 3149-54.
- 5- Boerema JA, Clemens R, Brightwell G. Evaluation of molecular methods to determine enterotoxigenic status and molecular genotyping of bovine, ovine, human and food isolates of *Staphylococcus aureus*. *Int J Food Microbiol.* 2006; 107(2): 192-201.
- 6- Hocking AD. Foodborne microorganisms of public health significance (6th edition). AIFST Inc. 2003; 742.
- 7- Balaban N, Rasooly A. Staphylococcal enterotoxin. *Int J Food Microbiol.* 2000; 61: 1-10.
- 8- Martin MC, Fueyo JM, Gonzalez-Hevia MA, Mendoza MC. Genetic procedures for identification of enterotoxigenic strains of *Staphylococcus aureus* from three food poisoning outbreaks. *Int J Food Microbiol.* 2004; 94(3): 279-86.
- 9- Bennett RW. Staphylococcal enterotoxin and its rapid identification in food by enzyme-linked immunosorbent assay-based methodology. *J Food Prot.* 2005; 68(6): 1264-70.
- 10- Normanno G, Corrente M, La Salandra G, et al. Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in foods of animal origin product in Italy. *Int J Food Microbiol.* 2007; 117(2): 219-22.
- 11- Enright MC. The evolution of resistant pathogen- the case of MRSA. *Curr Opin Pharmacol.* 2003; 3: 474-9.
- 12- Momeni R. Unpasteurized ice creams contamination agants in Tehran, faculty of public health thesis. *Tehran Uni Med Sci.* 1976, 55-6.
- 13- Shahsavari M. Evaluation of contamination of traditional carrot juice with *Staphylococcus aureus* and *E.coli* in Tehran, faculty of public health thesis. *Tehran Uni Med Sci.* 1998.
- 14- Soltan Dallal MM, Vahedi S, Zeraati H, et al. Evaluating the effects of cooking on the decrease microbial contamination of kebabs and hamburgers supplied for selling in southern areas of Tehran. *Payavard Salamat.* 2007; 1(1): 24-31.

- 15- Mirzabeygi M, Posti F, Rahbar Arasteh H, Faramarzi T, Razavi Afzal A, Ahmadi A. Study of *Staphylococcus aureus* contamination in dairy and confectionery products from west of Tehran. 9th Iranian congress of microbiology. 4-6 March, 2008, Kerman, 127.
- 16- Institute of standards and industrial research of Iran. Methods for identification and enumeration of *Staphylococcus aureus* coagulase (+) in foodstuff. ISIR number 1194, 7th ed. 1993.
- 17- Clinical and laboratory standards institute (CLSI), 2006. Performance standards for antimicrobial susceptibility testing; 16th informational supplement. CLSI, Wayne, Pa. M100-S16, 26, no. 3. 2006.
- 18- Pourmohamadi A, Mohamadi J, Mirzaei A, Momeni Nezhad M, Afshar R. Epidemiological study of traditional ice cream in Yasuj. *J Armaghan Danesh*. 2003; 29(8): 60-5.
- 19- Kitai S, Shimizu A, Kawano J, et al. Prevalence and characterization of *Staphylococcus aureus* and enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* in retail raw chicken meat throughout Japan. *J Vet Med Sci*. 2005; 67(3): 269-74.
- 20- Zia Shekholesami N, Rezaeian M, Tashakori M. Determination of the *Staphylococcus aureus* nasal carriers prevalence and antibiotic resistance in clinical wards staffs in Ali-ebne Abitaleb hospital, Rafsanjan. 9th Iranian congress of microbiology. 4-6 March, 2008, Kerman, 269.
- 21- Mamishi S, Pourakbari B, Ghazi M. Investigation of nasal colonization with methicillin resistance staphylococci in health care worker of infectious ward in children medical center hospital. 9th Iranian congress of microbiology. 4-6 March, 2008, Kerman, 305.
- 22- Rahimi F, Vandyousefi J. Analysis of antibiotic resistance and detection of *mecA* gene in *Staphylococcus aureus* isolated from hospitals and medical laboratories in Tehran. 9th Iranian congress of microbiology. 4-6 March, 2008, Kerman, 312.
- 23- Gashkar L, Karami F, Soltan Dallal MM. Evaluation of vectors of *Staphylococcus aureus* in nonofficial personnel and referrals of clinics of internal medicine and infectious disease, Loghman Hakim hospital in 1999 and its resistance pattern. *Pejuhandeh*. 2000; 5(3): 303-8.
- 24- Werckenthin C, Cardoso M, Martel JL, Schwartz S. Antimicrobial resistance in staphylococci from animals with particular reference to bovine *Staphylococcus aureus*, porcine *Staphylococcus hyicus* and canine *Staphylococcus intermedius*. *Vet Res*. 2001; 32: 341-62.
- 25- Teale CJ. Antimicrobial resistance and the food. *Chain J Appl Microbiol*. 2002; 92: 85S-9S.

Prevalence and Antibiotic Resistance Pattern of *Staphylococcus aureus* Strains Isolated from Food Stuff

Soltan Dallal MM¹, Agha Amiri S², Eshraghian MR³, Sabour Yaraghi AA⁴, Faramarzi T⁵, Mahdavi V⁶, Saberpour F⁷, Fazeli Fard P⁷, Peymaneh Abedi Mohtasab TP¹

¹ Dev of Microbiology, Dept of Pathobiology, School of Public Health and Institute of Public Health Research, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

² Dept of Microbiology, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

³ Dept of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health and Institute of Public Health Research, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁴ Dept of Biochemistry and Nutrition, School of Public Health and Institute of Public Health Research, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁵ Food and Hygiene Control Laboratory (FHCL), Deputy of Food and Drug, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁶ Food and Hygiene Control Laboratory (FHCL), Deputy of Food and Drug, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁷ Food and Hygiene Control Laboratory (FHCL), Deputy of Food and Drug, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Corresponding Author's Address: Dev of Microbiology, Dept of Pathobiology, School of Public Health and Institute of Public Health Research, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

E-mail: soltanda@sina.tums.ac.ir

Received: 1 Sept, 2008 **Accepted:** 3 Nov, 2008

Background and Objective: *Staphylococcus aureus* is considered to be one of the leading causes of food-borne illnesses. Foodstuff contamination may occur directly from contaminated food-producing animals or may result from poor hygiene during food production processes, or the retail and storage of foods, since humans may carry the microorganism. The number of *S.aureus* strains that exhibits antimicrobial-resistance properties has increased, together with the potential risk of transmitting the same properties to the human microflora via food or inducing infections hard to be treated. The aim of this study was to evaluate the occurrence of *S.aureus* in various food samples and determination of antibiotic resistance pattern in this isolates.

Materials and Methods: A total of 1047 food samples were analysed from July 2006 to December 2007. To determine the presence of *S.aureus*, the samples were analysed according to the guidelines of Iran standard instructions (No.1194). *S.aureus* isolates were tested for susceptibility to a panel of 11 antimicrobics using the agar disc diffusion method on Muller-Hinton agar.

Results: Of 1047 samples analysed 100 (9.5%) were contaminated with *S.aureus*. Among these contaminated samples, 31% showed antimicrobial resistance properties to at least one of the antibiotic tested and 15 antibiotypes were determined.

Conclusion: According to the observed prevalence of *S.aureus* strains in food samples and their antibiotic resistance pattern, more attention shonld be paid in foodstuff industry to prevent contamination and transmission of resistant strains.

Key words: *Staphylococcus aureus*, Food, Antibiotic resistance